

og 11 anførte Bestemmelser. Ændringsforslag om Nr. 4, 7, 8 og 11 vare stillede af hele Udvalget — Bestemmelsen om i Reglen under Nr. 7 at stille Frederiksberg Birk lige med de andre Birker omkring København var dog foreslaaet af Justitsministeren — Ændringsforslaget under Nr. 5 var stillet af Justitsministeren, og Ændringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 2 vare stillede af et Flertal i Udvalget (Udvalget undtagen Borgbjerg, N. C. Christensen, P. Knudsen, Alfr. Christensen og Krabbe).

I øvrigt havde Folketingets Udvalg delt sig i et Flertal (Venstre-Ref.-Partiet og det forhdl. Venstre) — der mener, at der ved den foreliggende Revision af den i 1908 vedtagne Lov ikke bør rejses „Spørgsmaal om saadanne videregaaende Forandringer af Loven, som vilde forrykke dennes Hovedlinier og medføre enten betydelig forøgede Udgifter eller betydelige Ulemper for Befolkningen“, men dog paa den anden Side formener, at der kan være Anledning til, udover de af Regeringen og Landstinget foretagne Ændringer, at foretage nogle flere Ændringer, vedrørende Enkeltheder (se ovfr.) — og 3 Mindretal: Mindretal Nr. 1 (Socialdemokraterne) foreslog principalt Lovforslaget ført tilbage til Folketingets gamle (d. e. i Samlingen 1905 - 06 vedtagne) Affattelse deraf. (Forkastet med 51 St. mod 14). — Mindretal Nr. 2 (Krabbe og Alfr. Christensen) ansaa „sig forpligtede til at vise den Resignation ikke her at rejse de *politiske* Spørgsmaal, navnlig om Nævningers Udtagelse, som ved Forhandlingerne om en Retsplejereform have staaet Parterne imellem“, men mente paa den anden Side, at man maatte være „fuldt berettiget til at kræve de Spørgsmaal, der ikke have en saadan Karakter, løste paa en Maade, der gengiver Retsplejereformen den Værdi for vor Retsudvikling, som den ved den Albertiske Lov mistede“. I Overensstemmelse hermed stillede dette Mindretal — subsidiært støttet af Mindretal Nr. 1 — for det Første en Række Ændringsforslag, der tog Sigte paa a) Adskillelse af Domsmagten og Forvaltningen og b) Genneførelse af Anklageprincippet. ad a) Til Fyldestgørelse heraf foresloges indsat, at ingen Dommer tillige kan være Politimester, og Lovens Træden i Kraft gøres betinget af, at der, foruden de 3 ovennævnte Love (Lønninger, Politi, Retsafgifter), udkommer en Lov, der ordner den ved Domsmagtens og Forvaltningens Adskillelse nødvendiggjorte Inddeling af Landet i Underretskredse og Politikredse. Ad b) Der indsættes en saalydende Bestemmelse: „Politimesteren er offentlig Anklager“, en Bestemmelse, hvis nærmere Udførelse selvfølgelig maatte kræve en lang Række Ændringsforslag, hvilke Mindretallet forbeholdt sig at udarbejde til 3. Behandling, hvis Folketinget i Princippet vilde slutte sig til Mindretallets Standpunkt ved at vedtage den nævnte Bestemmelse. Dette gjorde Folketinget imidler-